

Bilag 3.

AMTSRÅDSFORENINGEN I DANMARK

Den 9. maj 1972.

Foretræde for folketingsudvalgets socialudvalg den 9. maj 1972.

P. Gorrsens indlæg.

I den budgetlægning 1973-74, der i øjeblikket foregår i amtskommunerne, spiller spørgsmålet om sygesikringsudgifterne en dominerende rolle.

Overgang fra den kontingentfinansierede sygeforsikring til den amtsskattefinansierede sygesikring vil betyde, at amtskommunerne får merudgifter på et sted mellem 1,0 mia. og 1,2 mia. kr. Efter de reaktioner vi har fået fra amtsrådene formentlig snarest 1,2 mia. kr. i det kommende finansårs priser.

Vægten af denne merskat illustreres bedst af, at den samlede amtskommunale skatteudskrivning — ejendomsskatter og indkomstskatter — i indeværende år udgør 3,6 mia. kr.

Det må ventes, at sygesikringen vil bevirke en stigning i det amtskommunale beskatningsniveau på 1,6 procent-points og en stigning i udskrivningsprocenten på 1,9 procent-points. Denne stigning fordeler sig imidlertid ikke jævnt, men varierer — for at blive ved udskrivningsprocenten — mellem 1,3 og 2,7. Dette skyldes kun i mindre grad variationer i sygesikringsudgiften pr. indbygger. Hovedårsagen er de erhvervsgeografisk betingede forskelle i beskatningsgrundlaget i de forskellige landsdele. Sygesikringen skærper derfor den almindelige udligningsproblematik.

Amtsrådsforeningen har ment, at der under folketingets behandling af forslaget til lov om sygesikring blev skabt sikkerhed for, at der forud for sygesikringsreformens ikrafttræden skulle træffes foranstaltning til sikring af, at overgangen til den skattefinansierede sygesikringsordning ikke kommer til at bevirke en yderligere spredning i de amtskommunale beskatningsniveauer.

Dette udligningsproblem blev imidlertid udskudt til indeværende folketingsår, men da der intet skete, rettede Amtsrådsforeningen i skrivelse af 29. februar 1972, der er sendt folketingsudvalget som bilag til den kommunale fælleshenvendelse af 27. april 1972, henvendelse til regeringen om, at udligningsproblemerne måtte blive taget op. Denne henvendelse har imidlertid ikke givet resultat. Med de uløste udligningsproblemer er det en yderligere alvorlig belastning for amtskommunerne, at det ikke har været muligt at afæske regeringen oplysning om, hvorledes udbetaling af statsrefusionen vedrørende sygesikringen — 35 pct. af totaludgiften — vil finde sted. Det drejer sig om et refusionsbeløb på ca. $\frac{1}{2}$ mia. kr. årlig. Amtsrådsforeningen ønsker i overensstemmelse med det i fælleshenvendelsen til folketingsudvalget anførte en ordning, hvorefter staten løbende dækker sin andel af udgifterne, således at statens andel udbetales kvartalsvis forud. Får vi ikke en sådan ordning, vil amtskommunerne ud over deres nettoandel af sygesikringsudgifterne i 1973-74 skulle udskrive yderligere beløb til styrkelse af driftskapitalen — i værste fald — hvis refusionen halter et år bagefter — det fulde refusionsbeløb eller ca. $\frac{1}{2}$ mia. kr. Derved vil ulighederne i beskatningen yderligere forstærkes, således at variationsbredden vil øges fra ca. 1,3 procentpoints til ca. 1,8 procentpoints.

Amtsrådsforeningen mener som sagt, at folketinget under behandlingen af sygesikringsloven har forudsat, at der skulle træffes foranstaltninger til at undgå øget spredning i de amtskommunale beskatningsniveauer i forbindelse med sygesikringslovens ikrafttræden. Vi mener videre, at det under folketingets behandling af sygesikringsloven var